

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 149.

Solgte Session.

64de Møde.

Tirsdagen den 15de Januar Kl. 6½ Aften.

(Forsat.)

Beskyldning: Naar jeg har tilladt mig at stille et Par Endringsforslag til den Paragraph, der er under Forhandling, er det hovedsagelig foranlediget ved min Betragtning af den Opgave, der er stillet Rigsdagen med Hensyn til Finantsloven. Jeg har en afvigende Anskuelse i saa Henseende fra det øvrige Udvalg, og det er det, der nærmest har foranlediget mig til at stille disse Endringsforslag. Naar jeg desuagtet har underfrevet Betænkningen, ligger det i, at jeg er enig i de andre Indstillinger, navnlig med Hensyn til det brændende Spørgsmaal om § 5. Men skjøndt jeg ved flere af dem og ogsaa med Hensyn til § 5, har en anden Betragtning af Sagen, skal jeg naturligvis ikke, hverken nu eller senere, gaae ind paa de Forskjelligheder, der i saa Henseende maatte være tilstede mellem Udvalgets Fleertal og mig. Jeg har kun udhævet dette, fordi der er flere Punkter i Betænkningen, som ikke stemme med den Udtalelse, som jeg har tilladt mig ved Forhandlingen af tidligere Finantslove, hvoraf man maaskee kunde slutte, at jeg havde forandret Anskuelse i saa Henseende. Det første Endringsforslag, jeg har stillet, kunde maaskee forekomme flere at være en Ubetydelighed, da det kun gaaer ud paa at forandre Summen 450 til 451 Rd. Grunden til at jeg har stillet det er den, at det var en

af 1860, her var Spørgsmaal om. Det er allerede af den ærede Ordfører bemærket, at efter det oprindelige Forslag, skulde den Embedsmand, herom her er Tale, beholde baade de 1800 Rd. som Contoirchef og de 500 Rd. som Secretair ved Overtiendecommissionen, hvorimod Folkethinget kun har bevilget 450 Rd. til denne Embedsmand i hans sidstnævnte Egenkab. Jeg skal slet ikke gaae ind paa, hvad der meest stemmer med Billighed, enten det oprindelige Forslag fra Ministeriet eller det Forslag, der er vedtaget af Folkethinget; det er et Billighedshensyn, og da der ikke foreligger Noget fra selve Ministeriet om, at den bevilgede Sum ikke skulde være stemmende med Billighed, skal jeg naturligvis ikke gaae ind paa en Undersøgelse af, om det muligvis maatte være mere billigt at bevilge 500 end at bevilge 450 Rd. Hvad der er af Vigtighed er, at det er et Billighedshensyn; det er en Afvigelse fra Loven af 1860, og det er i den Henseende jeg mener, at naar man gaaer ud fra Billighedshensynet, maatte det fremtræde i selve Finantsloven. Den Beregning, der er opstillet med Hensyn til Tallene, er naturligvis rigtig; men man er gaaet ud fra en Supposition, en Fiction om, at denne Embedsmand havde været 5 Aar længere i Embedet, og saa er man gaaet til en anden Fiction; at han vilde have haft 2000 Rd. Det er denne Maade at benytte Tal paa, som jeg ikke anseer for rigtig. Det er med Hensyn dertil, at jeg afviger fra Fleertallet. Det, som jeg altsaa holder paa, er, at naar man afviger fra den bestaaende Lovgivning, fra den Lov, der handler om Gageringen af Embedsmænd,